

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/14/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010036
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3512010036.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Šibíkovej a z členov senátu - prísediacich Vlasty Tomešovej a Janky Trúsikovej, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému Ľ. Č.H., H.. XX.XX.XXXX N. R., R. C. F., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, trestne stíhaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 16. augusta 2018 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: Ľ. Č.H., H.. XX.XX.XXXX N. R., trvale bytom F., t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Ilava ,

sa pri nezmenenom výroku o vine

Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/14/2012-708 zo dňa 08.12.2016, právoplatný čo do výroku o vine dňa 03.04.2014, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/64/2017-766 zo dňa 20.09.2017, právoplatné dňa 20.09.2017, zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a iné, vo výroku rozsudku

na tom skutkovom základe, že

1. A. Z., ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie, spoločne s Ľ. Č., po predchádzajúcej dohode dňa 16.03.2011 vykonali krádež vlámaním na celooploتنý pozemok rodinného domu v rekonštrukcii na V.. Ž. Č.. X, H. Z. H. N., v tom čase neobývatelný, a to tým spôsobom, že A. Z. prinesenými nožnicami tzv. pákovkami, prestrihol reťaz zabezpečujúcu vstupnú bránu proti otvoreniu na pozemok, Ľ. Č. dával pozor na uvedenej ulici, aby A. Z. pri tomto nikto nevyrušil, následne A. Z. vošiel na pozemok rodinného domu, pripravil príviesny vozík za motorové vozidlo čiernej farby s hnedými bočnicami, EČV: H. XXXYA, na tento vozík naložil A. Z. kolesovú káru šedej farby, 34 ks strešných krytín plechu, spoločnými silami odtiahli príviesny vozík na V.. C. N. H. Z. H. N. ku garážam, po čom Ľ. Č. odišiel domov, avšak A. Z. sa vrátil na V.. Ž. Č.. X N. H. Z. H. N.Á., opätovne vošiel na pozemok, odkiaľ odcudzil 1 ks zverák modrý vodárenský, 1 ks zverák červený, 1 ks sekera so železnou rúčkou, elektrický kábel o dĺžke 15 m 4x2,5mm čiernej farby elektrický kábel o dĺžke 10m, 3 ks plynové malé mosadzné ventily, uvedené veci z miesta sám odniesol, pričom Ľ. Č. dňa 17.03.2011 na jeho občiansky preukaz odovzdal do zberných surovín NOVOKOV s.r.o., so sídlom Nové Mesto nad Váhom, IČO: 31 449 506, 34 ks odcudzeného krytinového plechu a dvojkoľosový vozík šedej farby kára za sumu 35,85 Eur, následne prípojny vozík k motorovému vozidlu po odmontovaní EČV odpredali spoločne ďalšej osobe za sumu 130,- Eur, a tej istej osobe odpredali obaja spoločne 2 ks zverákov, pričom takto získané finančné prostriedky si A. Z. B. Ľ.Í. Č. rozdelili medzi seba a použili pre vlastnú potrebu, avšak odcudzené veci, ktoré odcudzil A. Z.Á. sám, a to 1 ks sekera so železnou rúčkou, elektrický kábel o dĺžke 15 m 4 x 2,5mm čiernej farby elektrický kábel o dĺžke 10m, 3 ks plynové malé mosadzné ventily, 1 ks sekera so železnou rúčkou, elektrický

kábel o dĺžke 15 m 4 x 2,5mm čiernej farby elektrický kábel o dĺžke 10 m, 3 ks odpredal A. Z. sám a tieto finančné prostriedky použil pre vlastnú potrebu, čím poškodenému P. M. Z., H.. XX.XX.XXXX, R. C. V.. E.. H. Č.. XXX/X, H. Z. H. N., spôsobili škodu krádežou vo výške 700,- Eur a poškodením vo výške 50,- Eur, následne

M. Z., ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie, spoločne s Ľ. Č. po predchádzajúcej dohode dňa 16.03.2011 v čase o 15.00 hod. vykonali krádež vlámaním na celooplostený pozemok rodinného domu v rekonštrukcii na V.. Ž. Č.. X, H. Z. H. N., v tom čase neobývateľný, a to tým spôsobom, že obaja preskočili plot pozemku o výške 2 m, vnikli na pozemok, prešli obaja do zadnej časti, následne na kárikku s drevenou plošinou naložili 30 ks hliníkovej strešnej krytiny o veľkosti 30 x 80 cm, 3 ks mosadzných plynových ventilov, ďalej elektrický kábel čiernej farby o dĺžke 10 m a druhý o dĺžke 15m, následne Ľ. Č. preskočil plot na stranu ulice, M. Z. mu cez plot podal kárikku, postupne mu podal 30 ks plechov strešnej krytiny, 3 ks plynových ventilov a elektrický kábel o dĺžke 10 m a druhý o dĺžke 15 m, sám M. Z. preskočil z pozemku na ulicu, spoločne naložili plechy na kárikku a 3 ks plynových ventilov a elektrický kábel o dĺžke 10 m a o dĺžke 15 m, takto naloženú kárikku odtlačili do zberných surovín NOVOKOV s.r.o., so sídlom Nové Mesto nad Váhom, IČO: 31 449 506, kde 34 ks odcudzeného krytinového plechu, 3 ks plynových ventilov a dvojkolesový vozík šedej farby - kára odpredali v týchto zberných surovinách za sumu 35,85 Eur, elektrický kábel vypálili a vnútorné drôty káblu taktiež odpredali do zberných surovín, pričom získané finančné prostriedky si rozdelili a použili pre vlastnú potrebu, čím poškodenému P. M.B.X. Z.X., H.. XX.XX.XXXX, R. C. V.. E.. H. Č.. XXX/X, H. Z. H. N., spôsobili škodu krádežou vo výške 296,- Eur, následne

M. Z. spoločne s A. Z. a Ľ. Č., po predchádzajúcej dohode dňa 18.03.2011 v čase o 20.00 hod. vykonali krádež vlámaním na celooplostený pozemok rodinného domu v rekonštrukcii na V.. Ž. Č.. X, H. Z. H. N.Á., v tom čase neobývateľný, a to tým spôsobom, že A. Z. preskočil oplotenie rodinného domu, vnikol na pozemok, kde vzal kliešte cvikačky, prestrihol na bráne reťaz s visiacim zámkom, bránu otvoril, pričom M. Z. a Ľ. Č. dávali pozor na uvedenej ulici, aby A. Z. pri tomto nikto nevyrušil, následne po otvorení brány A. Z. vytiahol príviesny vozík čiernej farby s EČV: NM 800YA k bráne, následne na to mu M. Z. spoločne s Ľ. Č. H. pomohli ťahať uvedený príviesny vozík, tento odtlačili po miestnej komunikácii až na V.. T., k miestnym garážam, kde A. Z. vytrhol EČV: H.-XXXYA zo zadnej časti príviesného vozíka, túto ohol a vyhodil na garáž na Ul. T. na rovnú strechu garáže, následne príviesny vozík odpredal A. Z. a Ľ. Č. ďalšej osobe za sumu 50,- Eur, pričom Ľ. Č. a A. Z. si rozdelili takto získané finančné prostriedky medzi seba a použili peniaze pre vlastnú potrebu, čím poškodenému P. M. Z., H.. XX.XX.XXXX, R. C. V.. E.. H. Č.. XXX/X, H. Z. H. N., spôsobili škodu krádežou vo výške 350,- Eur;

2. Z. D., ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie, a obžalovaný Ľ. Č. po vzájomnej dohode v čase približne o 22:00 hod. dňa 15.04.2011 v H. Z. H. N. H. V. M., v mieste nachádzajúcom sa oproti stanovisku taxi služby, pokrikovaním žiadali, aby im poškodený Z. E., H.. XX.XX.XXXX N. Z., dal peniaze, cigarety, keď im na ich žiadosť poškodený Z. E. požadované veci nevydal, Z. D. mu prikázal, aby im dal bližšie nešpecifikovaný obnos peňazí, pričom Ľ. Č. hrozil poškodenému Z. E. s doposiaľ bližšie nezistenou pištoľou, že pokiaľ im tento nedá peniaze, rozstrieľa mu kolená, po tomto Z. E. pod uvedenými hrozbami vydal Z. D. a Ľ. Č. igelitovú tašku s nákupom potravín a okuliare,
t e d a

v bode 1.) rozsudku

spoločným konaním prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil malú škodu a čin spáchal vlámaním,

v bode 2.) rozsudku

spoločným konaním proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l

v bode 1.) rozsudku

pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona,

v bode 2.) rozsudku

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

sa obžalovaný o d s u d z u j e :

Podľa § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 a § 188 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 1, ods. 2 písm. d) a ods. 3 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 (štyridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/90/2011 zo dňa 17.08.2011, právoplatným dňa 17.08.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaný zaväzuje nahradiť poškodenému Ing. Dušanovi Mičákovi, nar. 04.06.1945 v Spišskej Novej Vsi, trvale bytom Nové Mesto nad Váhom, kpt. Nálepku 849/2, škodu vo výške 59 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený P. M. Z., H.. XX.XX.XXXX N. K. H. N., R. C. H. Z. H. N., E.. H. XXX/X, odkazuje so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 30.01.2012 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 343/2011 zo dňa 27.01.2012, na obvinených A. Z., Ľ. Č., M. Z.Ň., Z. D..

Súd podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku dňa 08.12.2016 uznesením vylúčil trestnú vec obvinených A. Z. B. M. Z. zo spoločného konania na samostatné prejednanie a rozhodnutie. Súd ďalej podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku dňa 08.12.2016 uznesením vylúčil trestnú vec obvineného Z. D. zo spoločného konania na samostatné prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný Ľ. Č. na hlavnom pojednávaní dňa 03.04.2014 po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade so svojim obhajcom, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 343/2011 zo dňa 27.01.2012, doručenej súdu dňa 30.01.2012, právne kvalifikovaných v bode 1. obžaloby ako prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a v bode 2. obžaloby ako zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutky kladené mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného Ľ. Č. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiť stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením

podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaných skutkov následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutkov podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere a rozhodnutia o náhrade škody. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní boli uplatnené nároky na náhradu škody poškodeným P. M. Z..

Súd vo veci samej rozhodol Rozsudkom č. k. 1T/14/2012-708 dňa 08.12.2016, ktorým obžalovaného L. Č. uznal vinným pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, za čom mu bol uložený podľa § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1, § 188 ods. 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 5, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/90/2011 zo dňa 17.08.2011, právoplatným dňa 17.08.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry v neprospech obžalovaného proti výroku o treste. Na základe preskúmania veci, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Poukázal na to, že vo veci bude potrebné pripojiť spis Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1Nt/2/2017, ktorým bolo obžalovanému zahladené odsúdenie uložené Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/250/1994 zo dňa 19.08.1994. Zároveň dospel odvolací súd k záveru, že pri ukladaní druhu a výmery trestu boli porušené ustanovenia Trestného zákona, nakoľko okresný súd aplikoval ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. (opakované spáchanie zločinu), pričom súčasne aplikoval i ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. tzv. asperačnú (zostrujúcu) zásadu a § 42 ods. 1 Tr. zák. Takýto postup je s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. v rozpore so zákonom. Poukázal na to, že bude potrebné zabezpečiť spis Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2Ntc/6/2009 za účelom zistenia, či predmetný trestný čin, ktorý bol uznaný je možné považovať za zločin, či je právne kvalifikovaný ako zločin aj podľa cudzieho rozhodnutia. Odvolací súd uviedol, že sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. Zároveň súd dodal, že aj neprimeranú dĺžku trestného konania je potrebné aj v súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky premietnuť do druhu a výmery trestu, pričom táto zakladá i dôvod na mimoriadne zníženie trestu aplikovaním § 39 ods. 1 Tr. zákona. Naviac Krajský súd v Trenčíne dodal, že aj stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5/2017 vo svojej právnej vete pri prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine súdom pripúšťa možnosť aplikovania ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatelov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a

- a) čin spácha vlámaním,
- b) bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia,
- c) čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe,
- d) takou vecou je vec z úrody z pozemku, ktorý patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu, alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom,
- e) čin spácha na veci, ktorej odber podlieha spoplatneniu na základe osobitného predpisu, alebo
- f) bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) a spôsobí ním väčšiu škodu,
- b) hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, alebo
- c) z osobitného motívu.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona kto proti inému použije násillie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a bezprostredne ním ohrozí život alebo zdravie viacerých osôb,
- b) spôsobí ním väčšiu škodu,
- c) závažnejším spôsobom konania,
- d) na chránenej osobe, alebo
- e) z osobitného motívu.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajcu obžalovaného prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného opísané v bode 1. rozsudku, ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a konanie obžalovaného, opísané v bode 2. rozsudku, ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona. Obžalovaný sa oboch trestných činov dopustil ako trestnoprávne plne zodpovedný subjekt. Nebola zistená žiadna okolnosť vylučujúca protiprávnosť jeho činov, ani žiadna okolnosť, ktorá by vylučovala alebo redukovala trestnú zodpovednosť obžalovaného.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť čo do výroku o vine obžalovaného dňa 03.04.2014.

Na hlavnom pojednávaní dňa 16.08.2018 preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody, a to vylúčením obžalovaného Č., čítaním listinných dôkazov, a to odborných vyjadrení, zápisníc o vrátení vecí, správ o povesti na obžalovaného, správy ÚVV Ilava, registra priestupkov a odpisu registra trestov na obžalovaného, oboznámením spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1Nt/2/2017, spisu Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2Ntc/6/2009, spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/90/2011.

Z vyjadrení obžalovaného L. Č. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že svoje skutky úprimne oľutoval.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/90/2011 vyplýva, že obžalovaný bol Rozsudkom č. k. 2T/90/2011-102 zo dňa 17.08.2011 uznaný vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol podľa § 360 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.08.2011.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1Nt/2/2017 vyplýva, že Uznesením zo dňa 08.08.2017 č. k. 1Nt/2/2017-28 súd podľa § 92 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zahladil obžalovanému Č. odsúdenie Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/250/1994 zo dňa 19.08.1994 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/304/1994 zo dňa 25.10.1994, právoplatný dňa 25.10.1994 na trest odňatia slobody vo výmere dva a pol roka nepodmienečne so zaradením do I. nápravno - výchovnej skupiny.

Zo spisu Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2Ntc/6/2009 vyplýva, že obžalovaný L. Č. bol Rozsudkom Okresného súdu v Táboři zo dňa 10.12.2008 č. k. 1T/97/2008-162 uznaný za vinného z trestných činov šoférovania motorového vozidla bez vodičského oprávnenia podľa § 180d Tr. zák., za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. a trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní tridsaťšesť mesiacov, zákaz činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na štyri roky, trest vyhostenia na štyri roky a povinnosť nahradiť škodu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.02.2009. Krajský súd v Trenčíne Rozsudkom zo dňa 26.11.2009 č. k. 2Ntc/6/2009-19 uznal predmetný rozsudok na území Slovenskej republiky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.02.2010 v spojení s Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.02.2010, sp. zn. 3Urto 1/2010.

Z odborných vyjadrení (č.l. 196-200, 205) vyplýva hodnota jednotlivých odcudzených vecí poškodenému P. M. Z.Č., ktorá bola spolu vo výške 655 eur, pričom zo zápisníc o vrátení vecí (č.l. 173, 177, 182) oboznámených na hlavnom pojednávaní vyplýva, že veci spolu v hodnote 596 eur boli poškodenému P. M. Z.Č. vrátené. Poškodený si v rámci prípravného konania riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody vo výške najmenej 666 eur (č.l. 85), nakoľko sa hlavného pojednávania dňa 16.08.2018 osobne nezúčastnil, súd mu priznal nárok na náhradu škody vyplývajúcu z obsahu spisu vo výške 59 eur a so zvyškom jeho uplatneného nároku na náhradu škody ho odkázal na civilný proces. Poškodený Z. E. si v prípravnom konaní nárok na náhradu škody neuplatnil.

Z odpisu registra trestov tiež vyplýva že obvinený L.V. Č. bol v minulosti 12-krát súdne trestaný z toho bol trikrát právoplatne odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania, a to podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/90/2011 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a tiež § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 0T/8/2011 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 4 mesiace a § 360 ods. 1 Trestného zákona Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/241/2017 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov. Okresným súdom Tábor pod sp. zn. 1T/97/2008 a Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 2T/250/1994 bol právoplatne odsúdený pre zločin lúpeže. Tieto odsúdenia má zahladené.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR na obžalovaného vyplýva, že obžalovaný sa dopustil piatich priestupkov, za ktoré mu boli uložené pokuty spolu vo výške 140 eur. Jednalo sa o priestupky proti verejnému poriadku a priestupkov podľa zákona o dráhach.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 38 ods. 7 Trestného zákona, ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprímerane prísne.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbierajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 prvej vety Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona, pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň päť rokov.

Podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona, v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osoby páchatel'ov, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'ov. U obžalovaného súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by jeho trestnoprávnu zodpovednosť nejakým spôsobom zmieňovali alebo dokonca vylučovali. Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt.

Senát pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného L. Č. existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). Súd obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) z dôvodu vyhlásenia o vine, nakoľko súd z dôvodu urobenia vyhlásenia o vine obžalovaného aplikoval v danej veci § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Trestného zákona, teda aplikácia tejto poľahčujúcej okolnosti by bola duplicitná. Na strane priťažujúcich okolností súd zistil dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (v danom prípade spáchal viac trestných činov) a písm. m) Trestného zákona (že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, pričom nemá všetky odsúdenia zahladené). Pomer priťažujúcich okolností teda prevyšuje nad poľahčujúcimi, avšak súd v danej veci neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 ani ustanovenie ods. 5 Trestného zákona v zmysle § 38 ods. 7 Trestného zákona z dôvodu, že v danej veci súd použil tzv. asperačnú (zostrujúcu) zásadu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, kedy zvýšil hornú hranicu trestného činu najprísnejšie trestného (teda zločinu lúpeže) o jednu tretinu a použitie § 38 ods. 4 ako aj ods. 5 (okrem toho má obžalovaný obe odsúdenia za zločiny lúpeže zahladené) by bolo pre obžalovaného neprímerane prísne. Trestný zákon ustanovuje v § 188 ods. 2 za zločin lúpeže trest odňatia slobody 7 (sedem) rokov až 12 (dvanásť) rokov (84 mesiacov až 144 mesiacov). Súd najskôr upravil trestnú sadzbu, kedy zvýšil hornú hranicu o jednu tretinu, teda upravená trestná sadzba bola v rozpätí od 84 (osemdesiatštyri) mesiacov až 164 (stošesťdesiatštyri) mesiacov. Následne súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) ako aj ods. 4 Tr. zákona z dôvodu vyhlásenia viny obžalovaným, kedy znížil dolnú hranicu o jednu tretinu z rozdielu takto upravenej trestnej sadzby, t. j. o 26 mesiacov aj 20 dní, a to na 57 mesiacov a 10 dní. Ďalej súd aplikoval vo veci ustanovenie § 39 ods. 1 a ods. 3 písm. d) Tr. zákona, a to z dôvodu, že v danej veci prebiehalo trestné konanie neprímerane dlho, nakoľko obžalovaný vyhlásil vinu už dňa 03.04.2014 a súd rozhodoval prvým rozsudkom až dňa 08.12.2016 a následne po zrušení tohto odvolacím súdom až dňa 16.08.2018, čo zakladá dôvod na aplikáciu ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu vzhľadom na okolnosti tohto prípadu. Následne v zmysle uvedeného senát znížil trest obžalovanému na 40 (štyridsať) mesiacov nepodmienečne. Pri rozhodovaní o výmere trestu senát tunajšieho súdu musel vziať do úvahy viacero skutočností vymedzujúcich výšku trestu odňatia slobody. Vyhlásenie o vine obžalovaného a takto prijaté vyhlásenie súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní je možné analogicky zohľadniť pri rozhodovaní o treste (skutky zo dňa 16.03.2011, 18.03.2011, 15.04.2011, vyhlásenie obžalovaného o vine dňa 03.04.2014 a rozhodovanie súdu dňa 16.08.2018), ako je to pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste, pričom obžalovaný Č. mal záujem o konanie o dohode o vine a treste, pri mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Vychádza sa z toho, že obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny dokonca bez toho, aby mu bolo známe (akýmkoľvek spôsobom predznamenané) budúce rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (Zhodne Stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, uverejnené pod č. 44/2017). Senát tunajšieho súdu v danom prípade mimoriadne znížil trest odňatia slobody obžalovanému L. Č. tak, ako je uvedené vyššie. U obžalovaného bol pritom uložený trest odňatia slobody ako nepodmienečný. Súčasne ale súd neuznal tomuto obžalovanému ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pretože napomáhanie súdu - vyhlásením, bolo obžalovanému v jeho prospech už zohľadnené použitím ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analógiám. Súd uložil obžalovanému L. Č. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere štyridsať mesiacov, zaradil ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním žalovaných skutkov v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (vo veci Okresného súdu Tábor sp. zn. 1T/97/2008). Zároveň súd zrušil výrok o treste Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/90/2011 zo dňa 17.08.2011, právoplatný dňa 17.08.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred

páchateľmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním bolo spojené adhézne konanie, teda bol uplatnený nárok na náhradu škody poškodeným P. M. Z.Á. v prípravnom konaní, pričom z vykonaného dokazovania mal súd za preukázanú výšku škody spôsobenú trestným činom vo výške 59 eur (rozdiel vecí ohodnotených odbornými vyjadreniami a vrátenými vecami poškodenému) vyplývajúcu zo spisu, preto obžalovaného zaviazal na náhradu tejto škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.